

Regeringens proposition

1982/83:58

om beskattningen av statsskuldväxlar m. m.;

beslutad den 4 november 1982.

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLOF PALME

KJELL-OLOF FELDT

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag om dels beskattningen av statsskuldväxlar och skattkamarväxlar, dels beräkningen av realisationsvinst vid förtida inlösen av andelar i aktiesparfonder, dels förtydligande av bestämmelserna om s. k. räntetillägg vid fastställande av underlag för tilläggsbelopp i visst fall.

I fråga om statsskuldväxlar och skattkamarväxlar föreslås att avkastningen – i likhet med vad som gäller för s. k. bankcertifikat – alltid skall behandlas som ränta.

Beträffande realisationsvinstbeskattningen vid förtida inlösen av andelar i aktiesparfonder föreslås särskilda regler om beräkning av anskaffningskostnad, bestämmande av anskaffningstidpunkt och beräkning av avyttringspris.

Beträffande räntetillägg föreslås ett förtydligande i fråga om tillägg för räntekostnader som hänför sig till egen bostad på jordbruksfastighet.

Bestämmelserna skall tillämpas första gången vid 1984 års taxering.

1 Förslag till Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs att 41 e § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

I fråga om *sådan obligation* som utgivits av bankaktiebolag, sparbank eller centralkassa för jordbrukskredit och som har en löptid av högst ett år – s. k. bankcertifikat – gäller att skillnaden mellan inköpspris eller därmed jämförligt vederlag vid förvärvet och vad som erhållits vid avyttring eller inlösen av *obligationen* skall betraktas såsom ränta. Om räntan är att hänföra till förvärvskälla för vilken inkomstberäkningen skall ske enligt bokföringsmässiga grunder, gäller motsvarande grunder även för beräkning av ränta som här avses.

Föreslagen lydelse

41 e §¹

I fråga om *sådana obligationer* som utgivits av bankaktiebolag, sparbank eller centralkassa för jordbrukskredit och som har en löptid av högst ett år – s. k. bankcertifikat – *samt i fråga om statsskuldväxlar och skattkammarväxlar* gäller att skillnaden mellan inköpspris eller därmed jämförligt vederlag vid förvärvet och vad som erhållits vid avyttring eller inlösen av *obligationerna eller väx-larna* skall betraktas såsom ränta. Om räntan är att hänföra till förvärvskälla för vilken inkomstberäkningen skall ske enligt bokföringsmässiga grunder, gäller motsvarande grunder även för beräkning av ränta som avses här.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983 och tillämpas första gången vid 1984 års taxering.

¹ Senaste lydelse 1979:1057.

2 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

Härigenom föreskrivs att 10 § 6 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

6 m o m .² Skall den skattskyldige ta upp värde av bostadsförmån som intäkt av jordbruksfastighet skall vid beräkning av underlag för tilläggsbelopp tillägg göras med ett belopp motsvarande den del av räntekostnaderna på låneskulder i förvärvskällan som belöper på *den egna* bostaden. På bostadsbyggnaden och därtill hörande tomtmark skall anses belöpa så stor del av dessa räntekostnader som byggnadens och tomtmarkens taxeringsvärde utgör av värdet av samtliga tillgångar i förvärvskällan.

6 m o m . Skall den skattskyldige ta upp värde av bostadsförmån som intäkt av jordbruksfastighet skall vid beräkning av underlag för tilläggsbelopp tillägg göras med ett belopp motsvarande den del av räntekostnaderna på låneskulder i förvärvskällan som belöper på *bostaden, om den tillhör honom*. På bostadsbyggnaden och därtill hörande tomtmark skall anses belöpa så stor del av dessa räntekostnader som byggnadens och tomtmarkens taxeringsvärde utgör av värdet av samtliga tillgångar i förvärvskällan.

Vid tillämpning av första stycket skall räntetillägget minskas med *dels* underskott som har uppkommit i den ifrågakvarande förvärvskällan, *dels* den vid taxeringen fastställda inkomsten av kapital, dock högst 30 000 kronor, till den del denna inkomst inte har avräknats enligt 4 mom.

Har den skattskyldige vid beräkning av inkomst av fastighet eller rörelse yrkat avdrag för kostnader för en i räkenskaperna upptagen bil, båt eller liknande tillgång skall tillägg göras med ett belopp motsvarande en beräknad ränta på tillgångens värde i den mån denna har använts för privat bruk.

Har den skattskyldige erhållit lån från arbetsgivare eller uppdragsgivare och understiger den faktiskt erlagda räntan på lånet sedvanlig ränta skall tillägg göras med ett belopp motsvarande skillnaden. Sådant tillägg skall göras även om lånet har lämnats till sådan den skattskyldige närstående person som avses i 35 § 1 a mom. nionde stycket kommunalskattelagen (1928:370). Med lån från arbetsgivare eller uppdragsgivare likställs annat lån om det finns anledning anta att denne har förmedlat lånet. Bestämmelserna i detta stycke tillämpas inte i fall som avses i fjärde stycket av nyssnämnda moment.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983 och tillämpas första gången vid 1984 års taxering.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:770.

² Senaste lydelse 1982:416.

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Vid realisationsvinstberäkning enligt bestämmelserna i punkt 2 b av anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen (1928:370) i fråga om andel som har innehafts i fem år räknat från utgången av det år för vilket sparskatte-reduktion har medgivits, får efter den skattskyldiges val anskaffningskostnaden beräknas antingen till andelens marknadsvärde vid utgången av det femte året eller till värdet vid utgången av det år för vilket sparskattereduktion har medgivits ökat med avkastningen under de därpå följande fem åren. I det första fallet anses andelen anskaffad vid utgången av det femte året och i det andra fallet vid utgången av det år för vilket sparskattereduktion har medgivits.

Vid realisationsvinstberäkning i fråga om en andel som har innehafts mindre än fem år räknat från utgången av det år för vilket sparskattereduktion har medgivits skall andelen anses anskaffad den 31 december sistnämnda år för en kostnad som motsvarar det sammanlagda beloppet av under året gjorda insättningar på aktiesparkonto. I fall som anges i 2 § andra stycket medräknas i anskaffningskostnaden även insättningar på aktiesparkonto som gjorts under året före det år för vilket sparskattereduktion har medgivits. Bestämmelserna i punkt 2 b tredje stycket av anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen får inte tillämpas. Vid vinstberäkningen medges avdrag för belopp som fondbolaget har innehållit med stöd av 5 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983 och tillämpas första gången vid 1984 års taxering.

BUDGETDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1982-11-04

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden I. Carlsson, Lundkvist, Feldt, Sigurdson, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, S. Andersson, Rainer, Boström, Bodström, B. Andersson, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Holmberg

Föredragande: statsrådet Feldt

Proposition om beskattningen av statsskuldväxlar m. m.

1 Inledning

Jag skall i det följande ta upp två frågor om beskattningen av vinster och förluster vid avyttring av vissa värdepapper. Den första gäller beskattningen av statsskuldväxlar och skattkammарväxlar. Den andra rör beskattningen vid förtida inlösen av andelar i aktiesparfonder. Jag kommer också att ta upp en fråga om beräkningen av räntetillägg i vissa fall.

2 Beskattningen av värdestegring vid avyttring av statsskuldväxlar och skattkammарväxlar

Vinst vid försäljning av värdepapper beskattas i allmänhet som realisationsvinst. Beträffande s. k. bankcertifikat gäller emellertid – främst med hänsyn till deras korta löptid – att skillnaden mellan inköpspriset och vad man får vid försäljning eller inlösen betraktas som ränta. Bestämmelserna härom finns i 41 e § kommunalskattelagen (1928:370), KL.

Riksgäldskontoret introducerade den 1 juli 1982 en ny upplåningsform på den svenska kreditmarknaden nämligen statsskuldväxlar. Riksgäldskontoret har hemställt att statsskuldväxlarna skattemässigt skall behandlas enligt samma regler som bankcertifikaten. Reglerna bör enligt riksgäldskontoret göras tillämpliga även på skattkammарväxlar. Som grund för sin framställning anför riksgäldskontoret att värdeändringen redan i dag behandlas som ränta i det fall en växel innehas av samma ägare under hela löptiden. Kursskillnader som uppkommer vid köp och försäljning på andrahandsmarknaden kan emellertid komma att behandlas enligt realisationsvinstreglerna. Dessa olikheter i förhållande till beskattningen av bankcertifikaten leder

enligt riksgäldskontoret till osäkerhet vid bedömningen av växlarnas avkastning och försvårar jämförelser mellan placeringsformerna.

Framställningen har remissbehandlats och yttranden har avgetts av riksskatteverket (RSV), länsstyrelserna i Stockholms och Malmöhus län, Post- och Kreditbanken, Sveriges föreningsbankers förbund, Sveriges industriförbund, Svenska bankföreningen, Svenska försäkringsbolags riksförbund samt Svenska sparbanksföreningen. Samtliga remissinstanser tillstyrker framställningen eller lämnar den utan erinran.

För egen del vill jag börja med att erinra om bakgrunden till lagstiftningen om bankcertifikat som tillkom på förslag av skatteutskottet (SkU 1979/80:10, rskr 61, SFS 1979:1057). Bankcertifikaten har en löptid på högst ett år och det betalas inte ut någon periodisk ränta, utan räntan framkommer antingen genom emission till underkurs eller betalning i efterhand vid inlösen. Skatteutskottet uttalade att det skulle vara olämpligt att behandla vinst vid avyttring av bankcertifikat som relationsvinst. Ett sådant förfarande skulle enligt utskottet bl. a. medföra att beskattningen av den normala avkastningen på certifikaten skulle kunna nedbringas med realisationsförluster. Utskottet uttalade vidare att certifikaten intog en särställning gentemot övriga obligationer genom att de vände sig till en speciell kundkrets, lydde på stora belopp och hade kort löptid.

Kapitalvinstkommittén (B 1979:05) har i uppdrag att se över frågan om gränsdragningen mellan inkomst och kapitalvinst när fråga är om värdepapper med kort löptid. Enligt min mening bör emellertid den osäkerhet som kan finnas angående beskattningen av de nu aktuella, av riksgäldskontoret utgivna värdepapperen undanröjas så snart som möjligt.

Statsskuldväxlarna har liksom bankcertifikaten en löptid på högst ett år. De emitteras till ett diskonterat värde som bestäms av gällande effektiva ränta. Kundkretsen är också densamma som för bankcertifikaten och består huvudsakligen av företag, kommuner, landsting, försäkringsbolag och fonder. Växlarna finns i valörerna 1, 5, 10, 50 och 100 milj. kr. En andrahandsmarknad har upprättats av bankerna. Handeln där sker till kurser som bestäms av marknadsräntan. För statsskuldväxlarna gäller således i allt väsentligt samma förutsättningar som för bankcertifikaten och jag föreslår därför att de skall beskattas på samma sätt som de senare.

Skattkamarväxlarna vände sig tidigare endast till bankerna men har sedan fått en större kundkrets. De emitteras liksom statsskuldväxlarna till ett diskonterat värde. Löptiden är oftast kortare, mellan två månader och ett år. Förutsättningarna för skattkamarväxlarna skiljer sig från dem som gäller för statsskuldväxlarna i princip endast såtillvida att behovet av en andrahandsmarknad inte är lika stort. Övervägande skäl talar emellertid för att man bör behandla dessa värdepapper på samma sätt som statsskuldväxlar och bankcertifikat. Jag föreslår att så sker.

Mitt förslag föranleder ändring av 41 e § KL. De nya bestämmelserna bör träda i kraft den 1 januari 1983 och tillämpas fr. o. m. 1984 års taxering.

3 Realisationsvinstberäkning vid förtida inlösen av andelar i aktiesparfonder

3.1 Bakgrund

Frågan om beskattningen av sparande i aktiesparfonder regleras i huvudsak i lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer, SparL. Innan jag går in på vad som gäller i realisationsvinsthänseende vill jag bara i korthet erinra om vad som gäller enligt SparL om sparskattereduktion. Sådan reduktion åtnjuts med 30 % av belopp som under inkomståret har insatts på aktiesparkonto och som vid årets utgång motsvaras av andelar i en aktiesparfond. Man får reduktion bara under förutsättning att insättningar görs på aktiesparkonto under minst sex av inkomstårets månader. Varje insättning skall uppgå till lägst 75 kr. och högst 600 kr. Sparskattereduktion får inte beräknas på högre belopp än 7 200 kr. Om man börjar spara så sent under ett år att man inte hinner göra sex månadsinsättningar det året får man skattereduktion för sådana sparmedel först påföljande inkomstår (förlängt sparår), och i sådant fall får reduktionen beräknas på ett underlag av högst 10 200 kr. Jag vill också nämna att jag i annat sammanhang denna dag föreslår en sänkning av procenttalet för sparskattereduktion från 30 till 20.

I realisationsvinsthänseende behandlas andelar i aktiesparfonder i princip som aktier (1 § lagen (1978:428) om aktiesparfonder och 35 § 3 mom. första stycket KL). I vissa hänseenden gäller dock särskilda regler enligt 4 § SparL. Dessa innebär att värdestegringen på en fondandel under de första fem åren efter sparåret är skattefri om ägaren behåller andelen till femårsperiodens utgång. I paragrafen stadgas hur anskaffningsvärdet och förvärvstidpunkten då skall bestämmas.

SparL reglerar emellertid inte det fallet att inlösen sker före femårsperiodens utgång. Då gäller i stället vanliga realisationsvinstregler.

I en skrivelse till budgetdepartementet har RSV tagit upp tre frågor angående realisationsvinstbeskattningen vid förtida inlösen, nämligen beräkning av anskaffningskostnad, bestämning av anskaffningstidpunkt och beräkning av avyttringspris. Efter remiss har yttranden över skrivelsen kommit in från riksgäldskontoret, bankinspektionen, länsstyrelserna i Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län, Svenska bankföreningen, Svenska sparbanksföreningen och Sveriges föreningsbankers förbund.

3.2 Anskaffningskostnad

För realisationsvinstberäkningar i allmänhet gäller enligt punkt 1 av anvisningarna till 36 § KL att avdrag får ske för bl. a. erlagd köpeskilling. I fråga om sådana andelar i en aktiefond som har innehafts i två år eller mera anses som avdragsgill anskaffningskostnad enligt punkt 2 b andra stycket av anvisningarna till samma paragraf i regel den genomsnittliga anskaffnings-

kostnaden för samtliga andelar av samma slag. Om den skattskyldige så önskar får kostnaden enligt tredje stycket samma anvisningspunkt i stället schablonmässigt bestämmas till ett belopp som motsvarar hälften av vad den skattskyldige får för andelen efter avdrag för kostnaderna för avyttringen.

För andelar i aktiesparfonder som inlöses efter femårsperiodens utgång skall som nyss har påpekats värdestegringen under denna period vara skattefri. I enlighet härmed föreskrivs i 4 § SparL att anskaffningskostnaden efter den skattskyldiges val får beräknas antingen till andelens marknadsvärde vid utgången av det femte året eller till värdet vid utgången av det år för vilket sparskattereduktion har medgivits ökat med avkastningen under de därpå följande fem åren.

RSV har föreslagit att anskaffningskostnaden för andelar i aktiesparfonder vid förtida inlösen skall bestämmas till summan av de under sparåret insatta beloppen på aktiesparkontot.

Samtliga remissinstanser ansluter sig till RSV:s förslag. Jag föreslår att det genomförs. Givetvis bör även tidigare insättningar beaktas i det fall den skattskyldige har ett s. k. förlängt sparår. I lagtexten bör även tas in ett uttryckligt förbud mot att tillämpa den i punkt 2 b tredje stycket av anvisningarna till 36 § KL intagna schablonregeln att anskaffningskostnaden får bestämmas till hälften av avyttringspriset.

3.3 Anskaffningstidpunkt

Enligt vanliga realisationsvinstregler är anskaffningstidpunkten den faktiska tidpunkten för förvärvet.

Andelar i aktiesparfonder anskaffas genom månatliga insättningar på aktiesparkonto. För att sparskattereduktion skall få åtnjutas krävs att den skattskyldige har gjort sådana insättningar under minst sex av inkomstårets månader.

När det gäller inlösen efter femårsperiodens utgång gäller enligt 4 § SparL – för det fall den skattskyldige beräknar anskaffningskostnaden till andelens marknadsvärde vid periodens utgång – att andelen anses anskaffad vid utgången av det femte året. I det fall kostnaden beräknas till värdet vid utgången av det år för vilket sparskattereduktionen har medgetts, ökat med avkastningen under de därpå följande fem åren, anses andelen anskaffad vid utgången av det år för vilket sparskattereduktionen har medgetts.

RSV har beträffande den nu aktuella situationen, förtida inlösen, föreslagit att anskaffningstidpunkten generellt skall bestämmas till den tidpunkt som ligger mitt emellan den första och sista insättning som kvalificerar till sparbevis (sparårets mitt).

Av remissinstanserna är sparbanksföreningen av samma uppfattning som RSV. Länsstyrelsen i Malmöhus län föreslår den 30 juni, för det fall sex insättningar då skett, och den 31 december för det fall så inte skett. Övriga

remissinstanser föredrar av enkelhetsskäl att en enda tidpunkt bestäms att gälla generellt. Bankinspektionen och bankföreningen föreslår den 1 juli sparåret, riksgäldskontoret och länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län den 31 december. Föreningsbankernas förbund tar inte ställning i valet mellan den 1 juli och den 31 december utan framhåller att huvudsaken är att man får en regel som är enkel att tillämpa.

För egen del anser jag att övervägande skäl talar för att man bör fastställa en förvärvstidpunkt att gälla generellt. I överensstämmelse med vad som gäller vid inlösen efter femårsperiodens utgång och mitt förslag beträffande beräkningen av anskaffningskostnaden föreslår jag att denna tidpunkt bestäms till den 31 december sparåret.

3.4 Avyttringspris m. m.

Enligt 5 § SparL skall fondbolaget göra avdrag med 35 % av inlösenbeloppet om en andel i en aktiesparfond inlöses inom fem år efter sparåret. Jag föreslår i annat sammanhang denna dag en sänkning till 25 % med anledning av förslaget om en sänkning av procenttalet för skattereduktionen.

Avdragsbeloppet skall inbetalas till statsverket. Det är meningen att avdraget skall till det allmänna återföra dels sparskattereduktionen, dels skattefriheten för den årliga utdelning som reinvesterats i fonden (jfr prop. 1977/78:165 s. 39).

RSV föreslår att man inte skall få räkna av avdraget från inlösenpriset när man beräknar realisationsvinsten.

Remissutfallet är splittrat. Förslaget tillstyrks av bankinspektionen. Bankföreningen delar i princip RSV:s uppfattning, men anser att den femprocentiga skillnaden mellan skattereduktionen och avdraget borde vara avdragsgill. Länsstyrelsen i Malmöhus län anser principiellt att den del av avdraget som belöper på det ursprungliga sparbeloppet ej skall få dras av, men att hänsyn bör kunna tas till den del som belöper på utdelning och värdehöjning. Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län ställer sig tveksam till förslaget och anför bl. a. att det skulle uppfattas som stötande. Om man vill återföra den erhållna skattereduktionen anser länsstyrelsen att man i stället bör reducera anskaffningskostnaden med skattereduktionen. Riksgäldskontoret, sparbanksföreningen och Sveriges föreningsbankers förbund anser att frågan bör utredas vidare. Förbundet anför bl. a. att RSV:s förslag diskriminerar aktiesparkontot i förhållande till lönsparkontot, genom att utdelningen, förutom att den omfattas av det obligatoriska avdraget, även beskattas som realisationsvinst.

Jag anser för min del att det inte är lämpligt att låta en realisationsvinstbeskattning träffa den del av värdestegringen som återförs till staten genom avdraget i fråga, i vart fall inte fullt ut. En sådan ordning skulle nämligen i fråga om kortare innehav än två år innebära att avdraget och skatten i många fall skulle överstiga värdestegringen och skattereduktionen. Den skattskyl-

dige skulle således totalt sett gå med förlust på affären trots en värdestegring på andelarna och denna förlust skulle dessutom öka ju högre värdestegringen blev. En från materiella synpunkter mer tilltalande lösning skulle vara att vid vinstberäkningen reducera inlösenbeloppet med avdraget och samtidigt reducera anskaffningskostnaden med skattereduktionen. En sådan lösning skulle emellertid enligt min mening komplicera deklarations- och taxeringsförfarandet på ett inte godtagbart sätt.

Jag anser därför att man bör stanna för en lösning som innebär att man på angivet sätt reducerar inlösenbeloppet men däremot inte anskaffningskostnaden. Detta torde för de flesta skattskyldiga framstå som den naturliga beräkningsmetoden och därigenom underlättas deklarationsförfarandet. Lösningen ligger också väl i linje med ett uttalande av finansutskottet (FiU 1977/78:37 s. 20) i samband med att aktiesparfonderna tillskapades, nämligen att de problem av ekonomisk art som en realisationsvinstbeskattning kunde medföra torde bli av begränsad betydelse eftersom avdraget givetvis måste beaktas vid vinstberäkningen.

Jag föreslår således att man vid realisationsvinstberäkningen från inlösenbeloppet skall få avräkna det särskilda avdraget för förtida uttag.

Mina förslag angående beskattningen vid förtida uttag från aktiesparfonder bör lagtekniskt regleras i 4 § SparL. De nya bestämmelserna bör träda i kraft den 1 januari 1983 och tillämpas första gången vid 1984 års taxering.

4 Beräkningen av räntetillägg i vissa fall

Jag vill i detta sammanhang också ta upp frågan om ett förtydligande av en bestämmelse i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, SIL.

Genom skattereformen som beslöts av riksdagen i juni 1982 (prop. 1981/82:197, SkU 1981/82:60, rskr 1981/82:391, SFS 1982:416-424) delades bl. a. den statliga inkomstskatten i två delar, grundbelopp och tilläggsbelopp. Underlaget för det senare beräknas med utgångspunkt i den beskattningsbara inkomsten, som ökas eller minskas med vissa poster. Bl. a. skall denna inkomst enligt 10 § 3 mom. första stycket 1 SIL ökas med räntetillägg som avses i 10 § 6 mom. I första stycket av sistnämnda moment föreskrivs att, om den skattskyldige skall ta upp värde av bostadsförmån som intäkt av jordbruksfastighet, så skall räntetillägg göras för den del av räntekostnaderna på låneskulden i förvärvskällan som belöper på den egna bostaden. Räntekostnaderna skall proportioneras med hänsyn till den del taxeringsvärdet på bostadsbyggnaden jämte tomt utgör av värdet av samtliga tillgångar i förvärvskällan.

Det har nu visat sig att denna regel har kommit att uppfattas så att räntetillägg skall göras, oavsett om bostaden tillhör den skattskyldige eller ej. Något sådant har inte varit avsett. Jag föreslår därför att ett förtydligande görs så att det klart framgår att räntetillägg bara skall göras för bostad som

tillhör den skattskyldige. Med att den tillhör den skattskyldige avses att den ägs eller innehas med sådan rätt som vid beskattningen likställs med äganderätt.

5 Lagrådets hörande

Lagförslagen är enligt min mening av sådan beskaffenhet att lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Det är också mycket angeläget att lagstiftningen kan träda i kraft redan den 1 januari 1983. Jag anser därför att lagrådets yttrande inte bör inhämtas över förslagen.

6 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att anta inom budgetdepartementet upprättade förslag till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
2. lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. lag om ändring i lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer.

Ärendet bör behandlas av riksdagen under innevarande år.

7 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden här lagt fram.

